

UN PASSEIG OBLIDAT: EL TOMB DEL BALCÓ, TESTIMONI D'UN ROSTRE

Maria de l'Esperança Amill i Rocamora

Sovint, quan tinc algun foraster a casa, el convido a fer un tomet, a estirar les cames i a descobrir alhora el meravellós perfil que ens mostra la ciutat de Valls quan sabem contemplar-lo des d'una certa distància. Iniciem la passejada al carrer de Sant Antoni, travessem la muralla, seguim per la plaça de Sant Francesc, deixem enrere l'hospital, reüllem, tot passant, el torrent del Catllar i enfilem carretera amunt sota el cobricel dels plataners. Just en percebre l'olor intensa de la figuera que, malgrat les esporgades, es manté espectadora del temps arrapada dalt del mur, girem a la dreta pel camí que ens mena al Tomb del Balcó.

Quants pobles voldrien poder gaudir d'aquesta magnífica vista panoràmica! La silueta de Valls se'ns presenta majestuosa i silent tot al llarg del nostre trajecte. La ciutat, protegida a redós de les muntanyes, acaronada pel ventijol, il·luminada per un cel esplendorós i assentada sobre les hortes sembla immòbil als nostres ulls però, de fet, juga a fet i amagar amb nosaltres. Desapareix i torna a la vista, ara darrere la tanca d'una finca closa, un xic més enllà rere el fullam dels ametllers primaverals, al primer revolt es dilueix entre els matolls; tot seguit i, sens parar, juga amb els xiprers, els garrofers, les masies i els pins. I ens adonem que, mentre caminem, tot jugant amb nosaltres, les línies que defineixen el seu perfil no resten pas invariables als nostres ulls: els quatre campanars i, amb ells, tota la massa compacta d'edificacions que dibuixen carrers, places i barris es van movent; els elements que conformen la imatge se sobreposen i se cedeixen el lloc els uns als altres amb harmonia. Quan arribem al terme del camí, girem i desfem el recorregut sense presses perquè Valls, des del Tomb del Balcó i amb l'esvelt campanar de Sant Joan com a testimoni i punt de referència, ens presenta una nova vista a cada pas i ens convida a esguardar-ne els horitzons.

El foraster que m'ha acompanyat ha pogut admirar la fesomia que la ciutat li mostrava just aquell dia. Els vallencs que passem de manera freqüent pel Tomb del Balcó, en canvi, hem pogut apreciar com, tot i la transformació que ha sofert el seu perfil al llarg dels darrers 25 anys, les traces peculiars que caracteritzen el bonic rostre de Valls són moltes i val la pena de contemplar-les.

Valls, des del Tomb del Balcó, ens presenta una nova vista a cada pas. (Foto cedida per l'autora)